

**NEGYEDIK
KÖNYV**

**BUZDÍTÁS
A
SZENTÁLDOZÁSRA**

Krisztus hangja

¹ „Jöjjetek hozzám
mindnyájan, akik
fáradotok és terheket
hordotok és én
megenyhítelek titeket”
(*Mt 11,28*).

² „A kenyér, amelyet
én adok, az én testem a
világ életéért"
(*Jn 6,52*).

³ „Vegyétek és
egyétek, ez az én
testem, mely értetek
adatik; ezt
cselekedjétek az én
emlékezetemre”
(*Mt 26,26*).

⁴ „Aki eszi az én
testemet és issza az én
véretem, énbennem
marad és én őbenne”
(*Jn 6,57*).

⁵ „Az igék, melyeket
én mondtam nektek,
lélek és élet”
(*Jn 6,64*).

IV/1.
**Arról, hogy milyen
nagy tisztelettel kell
Krisztust fogadni**

A tanítvány hangja

IV/1.

¹Ezek a te szavaid,
Krisztus, örök Igazság,
bár nem egyszerre
mondtad el, nem is egy
helyen vannak
megírva.

IV/1.

²Mivel tehát a te szavaid, és igazak, hálával és hittel kell őket fogadni.

IV/1.

³A te szavaid, mert te
mondtad; de az
enyémek is, mert az én
üdvösségemre
mondtad őket.

IV/1.

⁴Szívesen fogadom a te
ajkadról, hogy annál
mélyebben vésődjenek
a szívembe.

IV/1.

⁵Buzdítanak engem
ezek a nagyon jóságos,
édességgel és
szeretettel teljes
szavak; de rettentenek
a vétkeim, és ily nagy
titok vételétől elriaszt
engem tisztátalan
lelkiismeretem.

IV/1.

⁶Hív szavaid édessége,
de terhel bűneim
sokasága.

IV/1.

⁷Parancsolod, hogy
bizalommal járuljak
hozzád, ha azt akarom,
hogy részem legyen
veled, és hogy a
halhatatlanság
táplálékát vegyem
magamhoz, ha az örök
életbe és az örök
dicsőségbe akarok
jutni.

IV/1.

⁸ „Jöjjetek hozzám –
mondod – mindnyájan,
akik fáradoztok és
terheket viseltek, és én
megenyhítelek titeket”
(*Mt 11,28*).

IV/1.

⁹Ó édes és barátságos
szó a bűnös ember
fülében, hogy te, Uram
és Istenem, a
szűkölködőt és földhöz
ragadt szegényt
szentséges tested
vételésére hívod.

IV/1.

¹⁰De ki vagyok én,
Uram, hogy hozzád
merjek járulni?

¹¹Íme, az egek egei be
nem fogadnak téged,
és te azt mondod:
Jöjjetek hozzám
mindnyájan?

IV/1.

¹²Mit jelent ez a
jószágos leereszkedés
és az ily barátságos
meghívás?

IV/1.

¹³Hogyan merjek hozzád közeledni, amikor semmi jót sem tudok magamban, ami erre bátoríthatna?

IV/1.

¹⁴Hogyan vezesselek
be hajlékomba én, aki
jószágos arcodat
annyiszor
megbántottam?

IV/1.

¹⁵Az angyalok és arkangyalok tisztelnek téged, a szentek és az igazak félnek téged, és te azt mondod: Jöjjetek hozzám mindnyájan?

IV/1.

¹⁶Ha te magad nem
mondanád, ki hinné el,
hogyan igaz ez?

IV/1.

¹⁷És ha te nem
parancsolnád, ki merne
közeledni hozzád?

IV/1.

¹⁸Íme, Noé az igaz ember, száz esztendeig dolgozott a bárka építésén, hogy néhányadmagával megmeneküljön.

IV/1.

¹⁹És én hogyan
készülhetnék föl egy
óra alatt arra, hogy a
világ Teremtőjét
tisztelettel vegyem
magamhoz?

IV/1.

²⁰Mózes, a te nagy
szolgád és kiváló
barátod, romolhatatlan
fából alkotta a
szekrényt és tiszta
arannyal borította be,
hogy a törvény tábláját
helyezze bele;

*

IV/1.

²¹én pedig, romlandó
teremtmény, merjelek
téged, a törvény
szerzőjét és az élet
adóját oly könnyen a
szívembe fogadni?

IV/1.

²²Salamon, Izrael legbölcsebb királya, hét álló esztendeig építette a fölséges templomot neved dicsőségére, nyolc napig ülte meg a fölszentelését, ezer engesztelő áldozatot mutatott be és a frigyszekrényt ünnepélyesen nagy trombitászó és vidám énekek közepette helyezte el az elkészített helyre.

*

IV/1.

²³És én boldogtalan és
legszegényebb ember,
hogyan vezesselek be
házamba, amikor alig
tudok félórát áhítatban
tölteni, és bárcsak
egyszer is félórát
töltenék méltóképpen!

*

IV/1.

²⁴Ó Istenem, mennyit
iparkodtak azok tenni,
 hogy neked
 kedveskedjenek!

²⁵És jaj, mily kevés
mindaz, amit én teszek;
mily rövid időt fordítok
a készületre, amikor a
szentáldozáshoz akarok
 járulni.

IV/1.

²⁶Ritkán vagyok teljesen összeszedett, és a legritkábban vagyok minden szórakozástól mentes.

IV/1.

²⁷Istenséged üdvhozó jelenlétekor bizony nem szabadna semmiféle illetlen gondolatnak eszembe jutnia, és semmiféle teremtménnyel sem szabadna foglalkoznom; mert nem angyalt, hanem az angyalok Urát készülök vendégül látni.

IV/1.

²⁸Végtelen nagy a különbség a szent dolgokat rejtő frigyszekrény és a te kimondhatatlan erényekkel teljes szentséges tested között; a jövődő előképeit jelentő ószövetségi áldozatok és a te szent tested előképeket beteljesítő valóságos áldozata között.

IV/1.

²⁹Miért nem lobbanok
lánggra tehát jobban a te
szentséges
jelenlétedtől;

*

IV/1.

³⁰miért nem készülök
nagyobb gonddal
szentséged vételére,
amikor ama régi szent
pátriárkák és próféták,
királyok és fejedelmek
az egész néppel együtt
oly nagy áhítatot és
buzgóságot
tanúsítottak az isteni
kultusz iránt?

IV/1.

³¹A nagyon jámbor
Dávid király teljes
erejéből táncolt a
frigyszekrény előtt,
megemlékezve ama
jótéteményekről,
melyekben az ősatyák
részesültek;

*

*

IV/1.

különféle hangszereket
készíttetett, zsoltárokat
szerzett és örvende-
zéssel énekeltette,
maga is a Szentlélek
kegyelmétől ihletve
gyakran hárfaszó
mellett énekelt;

*

*

IV/1.

megtanította Izrael
népét, hogy teljes
szívből dicsérje Istent,
és minden áldott nap
egy szájjal áldja és
hirdesse.

IV/1.

³²Ha akkor oly nagy áhítattal és oly buzgón dicsérték Istent a frigyszekrény előtt, mily nagy tiszteletet és buzgóságot kell tanúsítanom nekem és az egész keresztény népnek e szentség jelenlétében és Krisztus fölséges testének vételekor?

IV/1.

³³Sokan különféle
helyekre zarándokolnak
meglátogatni a szentek
ereklyéit; csodálkoznak
tetteik hallatán és a
hatalmas templomok
látán, nézik és
csókolgatják aranyba-
selyembe takart szent
csontjaikat;

*

IV/1.

³⁴és íme, Te itt nálam
jelen vagy az oltáron,
én Istenem, a Szentek
Szentje, mindenek
Teremtője, az
angyalok Ura.

*

IV/1.

³⁵Ama látogatásokon
gyakran csak emberi
kíváncsiság és
újdonságkeresés van,
és a javulásnak csak
csekély gyümölcsét
viszik haza magukkal,
főként ha felszines és
igazi töredelem nélküli
az érdeklődés.

IV/1.

³⁶Itt pedig az
Oltáriszentségben
egészen jelen vagy,
Istenem, az ember
Jézus Krisztus; itt az
ember az örök élet
bőséges gyümölcseit
kapja, valahányszor
méltón és áhítattal vesz
magához téged.

*

IV/1.

³⁷Erre nem
könnyelműség,
kíváncsiság vagy
érzékiség vonz, hanem
erős hit, áhítatos
remény és őszinte
szeretet.

IV/1.

³⁸Ó Istenem, a világ
láthatatlan Teremtője,
mily csodálatosan
bánsz velünk, mily
édesen és kegyelmesen
bánsz választottaiddal,
akiknek önmagadat
adod eledelül a
Szentségben.

*

IV/1.

³⁹Ez meghalad minden értelmet; különlegesen vonzza az áhítatosak szívét és lánggra gyújtja érzületüket.

IV/1.

⁴⁰Mert azok a te igazi híveid, akik egész életükben készek a javulásra, és ebből a legméltóságosabb szentségből gyakran az áhítat nagy kegyelmét és az erény szeretetét merítik.

IV/1.

⁴¹Ó, mily csodálatos és
rejtett e szentség
kegyelme, melyet csak
Krisztus hívei
ismernek, a hitetlenek
pedig és a bűn rabjai
nem tapasztalhatnak.

IV/1.

⁴²E szentségben lelki kegyelmet kapunk, a lélekben helyreáll az elveszített erény és visszatér a bűntől elrútított szépség.

IV/1.

⁴³Ez a kegyelem néha
oly nagy, hogy a nyert
áhítat bőségből
nemcsak a lélek,
hanem a gyarló test is
érzi, hogy gyarapodik
benne az erő.

IV/1.

⁴⁴Nagyon kell
bánkódnunk és
szánakoznunk
lanyhaságunk és
hanyagságunk miatt,
hogy nem nagyobb
vágyódással vonzódunk
Krisztus vételére, akiben
az üdvözülendők
minden reménye és
értedeme benne van.

IV/1.

⁴⁵Mert ő a mi
megszentelésünk és
váltságunk, ő a földön
zarándoklók
vigasztalása és a
mennyeekben a szentek
örök élvezete.

IV/1.

⁴⁶Így tehát nagyon sajnálnunk kell, hogy sokan annyira nem veszik észre ezt az üdvös misztériumot, mely megörvendezteti a mennyet és fönntartja az egész világot.

IV/1.

⁴⁷Jaj, emberi szív
vaksága és
keménysége, miért
nem figyelsz jobban
erre a kimondhatatlan
ajándékra, és a napi
áldozásból még inkább
figyelmetlenné válsz.

IV/1.

⁴⁸Mert ha ezt a leg-
méltóságosabb
Szentséget az egész
világon csak egy helyen
ünnepelnék és csak egy
pap konzekrálja a
világon: mit gondolsz,
mily nagy kívánsággal
vonzódnának az
emberek ahhoz a
helyhez és Istennek ama
papjához, hogy az isteni
misztériumok ünneplését
lássák.

IV/1.

⁴⁹Most pedig sokan
vannak a papok, és sok
helyen ajánlják föl
Krisztust, hogy Isten
szeretete és kegyelme
az ember iránt annál
inkább
megmutatkozzék,
minél messzebbre
terjed a földkerekségen
a szentáldozás.

IV/1.

⁵⁰Hála neked, Jézus,
örök jó pásztor, ki
minket, szegényeket és
számkivetetteket arra
méltattál, hogy drága
testeddel és véreddel
felüdítesz és a szent
misztériumok vételére
saját szavaiddal hívsz,
amikor mondod:

*

IV/1.

„Jöjjetek hozzám
mindnyájan, akik
fáradotok és terheket
viseltek és én
megenyhítelek titeket.”

IV/2.

Arról, hogy az Oltáriszentségben Isten nagy jósága és szeretete mutatkozik az ember iránt

A tanítvány hangja

IV/2.

¹Jóvoltodban és nagy
irgalmasságodban bízva
járulok hozzád, Uram,
mint beteg a gyógyító-
hoz, éhező és szomjazó
az élet forrásához,
koldus a menny
királyához, szolga az
úrhoz, teremtmény a
Teremtőhöz, szomorú az
én jószágos
vigasztalómhoz.

IV/2.

²De honnan ez nekem,
hogy hozzám jössz? Ki
vagyok én, hogy
magadat adod nekem?

IV/2.

³Hogyan merészel a
bűnös megjelenni
előtted, és miként
méltatod arra, hogy
eljössz hozzá?

IV/2.

⁴Te ismered a
szolgádat és tudod,
hogy önmagában
semmi jó nincs benne,
amiért ezt tedd vele.

IV/2.

⁵Megvallom tehát
méltatlanságomat,
elismerem jószágodat és
dicsérem
kegyességedet, és hálát
adok az igen nagy
szeretetért.

IV/2.

⁶Mert önmagadért
teszed ezt, nem az én
érdememért, hogy
jószágod
nyilvánvalóbbá váljon,
szereteted bővebben
áradjon a szívembe, és
tökéletesebben tanítsd
az alázatosságot.

IV/2.

⁷Mivel tehát neked így
tetszik és
megparancsoltad, hogy
így legyen, nekem is
tetszik a
leereszkedésed; és
bárcsak az én
gonoszágom ne állná
utadat.

IV/2.

⁸Ó, édes és jóságos
Jézus, mily nagy
tisztelettel és
hálaadással és örök
dicsérettel tartozom
neked szent tested
vételéért, melynek
méltóságát nincs
ember, aki
kibonthatná.

IV/2.

⁹De vajon mit
gondoljak a
szentáldozásnál,
amikor az én Uramhoz
járulok, akit méltóan
nem vagyok képes
tisztelni, és akit mégis
áhítattal magamhoz
akarok venni?

IV/2.

¹⁰Mit gondolhatok
jobbat és üdvösebbet,
mint hogy magamat
teljesen megalázzam a
színed előtt és a te
véghetetlen jóvoltodat
magasztaljam.

IV/2.

¹¹Dicsérlek, Istenem és
örökké magasztallak,
megalázom magam és
méltatlan voltom
mélységében alávetem
magam szent
Fölségednek.

IV/2.

¹²Íme, te vagy a
szentek szentje, én a
bűnösök között az
első.

IV/2.

¹³Íme, te lehajolsz
hózzám, aki nem
vagyok méltó arra,
hogy rádtekintsek.

IV/2.

¹⁴Íme, te jössz hozzám,
te akarsz velem lakni,
te hívsz a lakomádra.

IV/2.

¹⁵Te mennyei eledelt akarsz adni nekem, és az angyalok kenyerét adod táplálékul. Nem mást, mint önmagadat, az élő kenyeret, aki a mennyből szálltál alá és életet adsz a világnak.

IV/2.

¹⁶Íme, ahonnan a
szeretet fakad,
micsoda lehajlás
tündöklék itt; mily
nagy hálaadás és
dicséret illet ezért
téged.

IV/2.

¹⁷Ó, mily üdvös és
hasznos volt a
szándékod, amikor ezt
alapítottad; és mily
édes és gyönyörűséges
a lakoma, amikor
önmagad adtad
eledelül.

IV/2.

¹⁸Ó, mily csodálatos,
Uram, a te műved,
mily hatalmas a te
erőd, mily
kimondhatatlan a te
igazságod.

¹⁹Szóltál és mindenek
lettek, és ez is úgy
történt, amint te magad
parancsoltad.

IV/2.

²⁰Csodálatos dolog és
hitre méltó, és
meghaladja az emberi
értelmet, hogy te, Uram
Istenem, igaz Isten és
igaz ember, a kenyér és
a bor kicsinyke színe
alatt egészen jelen vagy,
és az áldozó magához
vesz, de nem fogyaszt
el.

IV/2.

²¹Te, a mindenség Ura,
aki semmire sem
szorulsz rá, a te
Szentséged által
mibennünk akartál
lakni.

IV/2.

²²Őrizd meg tehát
szívemet és testemet
szeplőtelenül, hogy
örvendező és tiszta
lelkiismerettel
gyakrabban
ünnepelhessem a
misztériumokat és örök
üdvösségemre vehessem
magamhoz azt, amit
főként a te dicsőségedre
és örök emlékezetedre
rendeltél és alapítottál.

IV/2.

²³Örvendezz, lelkem,
és adj hálát Istennek e
nemes ajándékért és
páratlan vigasztalásért,
melyet e könnyek
völgyében hagyott
számodra.

IV/2.

²⁴Valahányszor e
misztériumot ünnepled
és Krisztus testét
magadhoz veszed,
mindannyiszor
megvalósítod
megváltásod művét és
Krisztus minden
érdemének részesévé
válsz.

IV/2.

²⁵Krisztus szeretete
soha nem fogy el, és
engesztelésének
nagysága soha nem
merül ki.

IV/2.

²⁶Ezért mindig elméd
megújulásával kell
felkészülnöd rá, és az
üdvösség nagy
misztériumát nagy
figyelemmel kell
megfontolnod.

IV/2.

²⁷ Amikor misézel vagy
misét hallgatsz, oly
nagynak, újnak és
örvendetesnek kellene
ezt látnod, mintha
Krisztus azon a napon
először testesülne meg a
Szűz méhében, vagy a
kereszten függve aznap
szenvedne és halna meg
az emberek
üdvösségéért.

IV/3.
**Arról, hogy hasznos
gyakran áldozni**

A tanítvány hangja

IV/3.

¹Íme, hozzád jövök,
Uram, hogy
ajándékokból
részesedjem és
örvendezzek a te szent
lakomádon, melyet a
szegénynek készítettél,
Isten, a te
édességében.

IV/3.

²Íme, benned van
minden, amire
vágódhatok és amire
vágódnom kell, te
vagy az én
üdvösségem és
megváltásom: remény
és erősség, ékesség és
dicsőség.

IV/3.

³Örvendeztesd meg
tehát ma a „te szolgád
lelkét; mert hozzád
emeltem az én
lelkemet, Uram
Jézusom.

IV/3.

⁴Most áhítattal és
tisztelettel akarlak
fogadni téged,
szeretnélek bevinni a
házamba, hogy
Zakeussal együtt
elnyerhessem
áldásodat és Ábrahám
fiai közé
számláltassam.

IV/3.

⁵Lelkem a tested után
vágódik, a szívem
egyesülni kíván veled.

IV/3.

⁶Add nekem magadat,
és ez elég nekem; mert
rajtad kívül nincs
vigasztalás.

IV/3.

⁷Nélküled nem tudok
létezni, és a
látogatásod nélkül nem
tudok élni.

IV/3.

⁸Így tehát gyakran kell hozzád járulnom, és üdvösségem gyógyszerét magamhoz vennem, nehogy ellankadjam az úton, ha meg volnék fosztva a mennyei eledeltől.

IV/3.

⁹Mert te, irgalmas
Jézus, egykor miután
tanítottad a népet és
meggyógyítottál
mindenféle betegséget,
mondtad: Nem akarom
őket étlen hazaküldeni,
nehogy ellankadjanak
az úton.

*

IV/3.

¹⁰Tedd meg tehát
velem ezt most te, aki
a hívők vigasztalásául
magadat hagytad itt e
szentségben.

IV/3.

¹¹Mert te vagy a lélek
édes tápláléka, és aki
méltón eszik téged, az
az örök dicsőség
részese és örököse
lesz.

IV/3.

¹²Nekem tehát, aki oly gyakran megbotlok és vétkezem, oly gyorsan kihűlök és ellankadok, szükségem van arra, hogy gyakori imádságokkal, szentgyónásokkal és szent tested vételével

*

*

megújítsam,
megtisztítsam, és
lánggra lobbantsam
magamat, hogy
kitűzött szent célomtól
el ne térjek, ha
hosszabb ideig ezek
nélkül maradnék.

IV/3.

¹³Mert az ember
gondolatai ifjúságától
fogva készek a rosszra,
és ha az isteni
orvosság nem segít, az
ember hamarosan
súlyos vétkeket követ
el.

¹⁴De a szentáldozás
visszatart a rossztól és
megerősít a jóban.

IV/3.

¹⁵Ha ugyanis, most
gyakran oly hanyag és
lanyha vagyok, amikor
áldozom vagy
misézem, mi lenne, ha
orvossággal nem élnék
és ily hathatós
segítséget nem
keresnék?

IV/3.

¹⁶És jóllehet nem
vagyok minden nap
alkalmas [áldozni],
sem a misézéshez nem
vagyok jól
fölkészülve, mégis
alkalmas időben ezen
isteni titkokhoz járulok
és ily nagy
kegyelemben
részesülök.

IV/3.

¹⁷Mert a hívő léleknek
amíg halandó testben
távol vándorol tőled,
ez egyik fő
vigasztalása, hogy
gyakran
megemlékezve
Istenéről, áhítatos
lélekkel fogadhatja
szerelmesét.

IV/3.

¹⁸Ó, mily csodálatos
atyai jóságod irántunk,
hogy te, minden lélek
éltetője és teremtője,
Úr Isten, arra méltatod
a szegényke lelket,
hogy eljössz hozzá, és
egész istenségeddel és
emberségeddel
táplálod őt.

IV/3.

¹⁹Ó, szerencsés elme
és boldog lélek, aki
téged, Urát és Istenét
áhítattal fogadhat, és
vételeddel lelki
örömmel telik el.

IV/3.

²⁰Ó, milyen nagy Urat
fogad hajlékába, mily
kedves vendéget vezet
be, mily nyájas társat
talál, mily hű barátot
nyer, mily dicső és
nemes jegyest ölel át,
akit mindenkinél
jobban és mindenek
fölött kell szeretni.

IV/3.

²¹Némuljon el a te arcod előtt, édességes szerelmem, az ég és a föld és minden ékessége; mert ami szép és dicséretes bennük, az a te bőkezű ajándékokból származik, és föl nem éri a te neved ékességét, mert a te bölcsességednek nincsen száma.

IV/4.
Arról, hogy sok jó
adatik az áhítattal
áldozóknak

A tanítvány hangja

IV/4.

¹Én Uram Istenem,
előzd meg szolgálodat
édességéd áldásaival,
hogy fölséges
Szentségedhez méltón
és áhítatos szívvel
járulhassak.

IV/4.

²Serkentsd föl a
szívemet hozzád, és a
nagy lanyhaságból
ragadj ki engem.

Látogass meg
üdvöségedben, hogy
lélekben megízleljem
édességedet, mely e
Szentségben mint
forrásban bőségesen
rejlik.

IV/4.

³Világosítsd meg
szemeimet, hogy
meglássam e nagy
misztériumot, és
kételkedést nem ismerő
hittel erősíts meg arra,
hogy higgyem azt.

⁴Mert a te műved ez,
nem emberi képességé;
a te szent alapításod,
nem emberi találmány.

IV/4.

⁵Önmagában nincs senki, aki alkalmas volna azok fölfogására és megértésére, melyek az angyali értelem képességét is fölülműlják.

IV/4.

⁶Tehát én, méltatlan
bűnös, por és hamu,
mit kutathatok és
foghatok föl ebből a
nagy, szent titokból?

IV/4.

⁷Uram, szívem
egyszerűségében jó
erős hittel és a te
parancsodra reménnyel
és tisztelettel járulok
hozzád; és igazán
hiszem, hogy te, Isten
és ember jelen vagy e
szentségben.

IV/4.

⁸Akarod tehát, hogy
magamhoz vegyelek
téged, és a szeretetben
veled egyesüljek.

IV/4.

⁹Azért kérem
irgalmasságodat és
esedezem, add meg
nekem azt a kiváló
kegyelmet, hogy
egészen elolvadjak
benned, és szerelemtől
áradjak, és semmi
idegen vigasztalással
többé ne törődjek.

IV/4.

¹⁰Mert ez a
legfölségesebb és
legméltóságosabb
Szentség a lélek és a
test üdvössége, minden
lelki betegség
orvossága:
víciumaimat gyógyítja,
szenvedélyeimet
fékezi;

*

*

IV/4.

a kísértéseket legyőzi
vagy csökkenti; növeli
a kegyelmet és erősíti
az erényeket;
megszilárdítja a hitet,
erősíti a reményt,
tüzessé és tágassá teszi
a szeretetet.

IV/4.

¹¹Ugyanis nagyon sok
jót ajándékoztál és még
gyakrabban ajándékozol
e szentségben
szeretteidnek, akik
áhitattal áldoznak,
Istenem, lelkem
elfogadója, az emberi
gyöngeség orvoslója és
minden belső vigasztalás
ajándékozója.

IV/4.

¹²Mert a különböző háborgatásokkal szemben sok vigasztalást árasztasz beléjük, és elesettségük mélységéből a te oltalmad reményére emeled fel őket; új kegyelemmel üdíted föl és világosítod meg őket belül, olyannyira, hogy akik a szentáldozás előtt szorongatást és érzelem nélkülséget éreztek, a mennyei étel és ital vétele után úgy érzik, hogy jobbá lettek.

IV/4.

¹³Mindezt azért teszed
választottaiddal, hogy
igazán megismerjék és
nyilvánvalóan
megtapasztalják,
mennyi gyöngeségük
van önmaguktól, és
milyen sok jót és
kegyelmet nyernek
tőled;

*

*

IV/4.

¹⁴mert önmaguktól
hidegek, kemények,
közönyösek; a te
kegyelmed által pedig
buzgók, serények és
áhíttatosak lesznek.

IV/4.

¹⁵Ki járul ugyanis alázatos szívvel az édesség kútforrásához, anélkül hogy belőle valami édességet ne merítene?

¹⁶Vagy ki az, aki nagy tűz közelében valamennyire meg ne melegednék?

IV/4.

¹⁷Te pedig, Uram,
folyton áradó és
mindig teli kútforrás,
mindig lobogó és soha
ki nem alvó tűz vagy.

IV/4.

¹⁸Ezért, ha nem is tudom
a forrás teljességét
kimeríteni és nem ihatok
a telítettségig, legalább a
mennyei csatorna
kifolyó csövéhez viszem
ajkamat, hogy abból
legalább néhány csöppet
kaphassak szomjúságom
oltására, hogy egészen
ki ne száradjak.

IV/4.

¹⁹És ha nem is lehetek teljesen mennyei és oly lángoló, mint a kerubok és a szeráfok, igyekszem mégis áhítatos lenni és szívemet előkészíteni, hogy az isteni tűznek legalább kicsi lángocskáját megkapjam ezen életadó szentség alázatos vételéből.

IV/4.

²⁰Ami pedig hiányzik
belőlem, jószágos
Jézusom, szentséges
Meváltóm, te
egészítsd ki
kegyelmesen és
irgalmasan, aki
mindenkit arra
méltattál, hogy
magadhoz hívod,
mondván:

*

IV/4.

„Jöjjetek hozzám
mindnyájan, akik
fáradotok és terheket
viseltek és én
megenyhítelek titeket.”

IV/4.

²¹Én valóban arcom
verítékével fáradok, szívem
fájdalma gyötör;
megterhelnek a bűnök,
kísértések nyugtalanítanak,
sok gonosz szenvedély vesz
körül és szorongat, és nincs,
aki megsegítsen, nincs, aki
megszabadítson és
üdvözítsen, csak te,
üdvözítő Uram Istenem;
neked ajánlom magamat és
mindenemet, hogy megőrizz
és elvezess az örök életre.

IV/4.

²²Fogadj el engem
szent neved dicséretére
és dicsőségére, te, aki
testedet és véredet
ételül és italul
készítetted nekem.

IV/4.

²³Add meg, Uram,
üdvözítő Istenem,
hogy misztériumaid
gyakori vétele által
növekedjék bennem az
áhítat érzése.

IV/5.
Az Oltáriszentség
méltóságáról és a
papságról

A Szerelmes hangja

IV/5.

¹Ha angyali tisztaság és Keresztelő Szent János életszentsége volna benned, akkor sem volnál méltó e szentség magadhoz vételére vagy szolgálatára.

IV/5.

²Nem emberi érdemek jutalma, hogy ember konszekrálja és szolgálja Krisztus szentségét, és az angyalok kenyerével táplálkozzék.

IV/5.

³Igen nagy a papok
misztériuma és nagy a
méltóságuk, mert
nekik megadatott az,
amit az angyalok sem
kaptak meg.

IV/5.

⁴Ugyanis egyedül az Egyházban érvényesen fölszentelt papoknak van hatalmuk misézni és Krisztus testét konszekrálni.

IV/5.

⁵A pap Isten szolgája,
aki Isten igéjét Isten
parancsa és rendelete
szerint kimondja, de
Isten a fő szerző és a
láthatatlan cselekvő,
akinek minden
engedelmeskedik,
ahogyan akarja, és szót
fogad minden, ahogy
parancsolja.

IV/5.

⁶Inkább kell tehát hinned e fölséges szentségben a mindenható Istennek, mint saját érzékeidnek vagy valamely látható jelnek.

⁷Ezért félelemmel és nagy tisztelettel kell e cselekményhez járulnod.

IV/5.

⁸Vigyázz tehát magadra és lássad, kinek a szolgálata adatott át neked a püspök kézrátétele által.

IV/5.

⁹Íme, pap lettél, a
szentmise
bemutatására lettél
fölszentelve. Ügyelj
tehát arra, hogy a
maga idejében
hűségesen és áhítattal
ajánld föl Istennek az
áldozatot és te magad
feddhetetlen légy.

*

IV/5.

¹⁰Nem könnyítettel terheden, hanem még szorosabb kötelék fűz a fegyelemhez, és az életszentség nagyobb tökéletességére vagy kötelezve.

IV/5.

¹¹A papnak minden erénnyel ékeskednie kell és másoknak a jó élet példáját kell adnia.

*

IV/5.

¹²Magatartásával ne a világiak szokásos és közönséges útjain járjon, hanem a mennyekben az angyalokat vagy a földön a tökéletes férfiakat kövesse.

IV/5.

¹³A szent ruhákba
öltözött pap Krisztust
képviseli, hogy Isten
előtt önmagáért és az
egész népért
alázatosan és áhítattal
könyörögjön.

*

IV/5.

¹⁴Elől is, hátul is az Úr
keresztjének jelét
viseli, hogy
szüntelenül
emlékezzen Krisztus
szenvedésére.

*

IV/5.

¹⁵Keresztet visel maga
előtt a miseruhán,
hogy Krisztus nyomait
gondosan szem előtt
tartsa és serényen
követni igyekezzék.

*

IV/5.

¹⁶Hátul is a kereszttel van megjelölve, hogy ami bánatmat mástól szenved, Istenért békével tűrje.

IV/5.

¹⁷Keresztet visel elöl,
hogy sirassa a maga
bűneit; hátul pedig azért,
hogy mások vétkei is
szánakozva szomor-
kodják, és eszében tartsa,
hogy ő Isten és a bűnös
ember között közbenjá-
rónak van rendelve, és föl
ne hagyjon az imádsággal
és a szent áldozattal, míg
Istentől kegyelmet és
irgalmat nem nyer.

IV/5.

¹⁸Amikor a pap
miséz, Istent tiszteli,
az angyalokat
megörvendeztet, az
Egyházat építi, az
élőket segíti, a
holtaknak nyugalmat
kér, és ő maga minden
jóban részesül.

IV/6.
**Kérdés az áldozásra
való előkészületről**

A tanítvány hangja

IV/6.

¹Uram, amikor megfontolom a te méltóságodat és az én semmiségemet, igen megrettenek és szégyenkezem magamban.

²Mert ha nem járulok a szentáldozáshoz, az élettől futok; ha pedig méltatlanul megyek oda, bűnbe esem.

IV/6.

³Mitévő legyek tehát,
Istenem, segítségem és
tanácsadóm
szükségeimben?

⁴Te tanítsd engem a
helyes útra, javasolj
valami rövid
gyakorlatot, mely
megfelel a
szentáldozásnak.

IV/6.

⁵Hasznos tudnom,
hogyan kell
előkészíteni a szívemet
áhítattal és tisztelettel
szentséged üdvös
vételére vagy e nagy és
isteni áldozat
ünneplésére.

IV/7.
**A lelkiismeret-
vizsgálatról
és az erős fogadásról**

A Szerelmes hangja

IV/7.

¹Mindenekelőtt a papnak kell nagy szívbeli alázattal és a legmélyebb tisztelettel, élő hittel és Isten dicsőségét kereső jámbor szándékkal e szentség ünnepléséhez, kiszolgáltatásához és vételéhez járulnia.

IV/7.

²Szorgalmasan vizsgálj meg lelkiismeretedet és tehetséged szerint igaz bánattal és alázatos gyónással tisztíts meg és ékesíts föl a lelkedet, úgy, hogy semmi súlyos bűnöd ne legyen, vagy tudomásod szerint a lelkiismereted ne bántson, és a szentséghez járulásodat semmi ne akadályozza.

IV/7.

³ Összes bűneidet az általános lelkiismeretvizsgálatban ítéld el, a napi vétségek miatt inkább a részleges lelkiismeretvizsgálatban bánkódjál és keseregj.

IV/7.

⁴És ha az idő engedi,
szíved rejtekén valld
meg Istennek
szenvedélyeid összes
nyomorúságát.

IV/7.

⁵Sóhajtozzál és bánjad,
hogy még oly testi és
világias vagy;

*

IV/7.

⁶hogy oly féktelenek a
szenvedélyeid, oly tele
vagy a bűnös vágyak
indulataival;

*

IV/7.

⁷hogy oly gondatlan
vagy külső érzékeid
őrzésében; hogy oly
gyakran haszontalan
képzelődésekbe
bonyolódsz;

*

IV/7.

⁸hogy oly hajlandó
vagy a külsők
dolgokra, és oly rest a
belsőkhöz dolgokra;

*

IV/7.

⁹oly gyors a nevetésre
és az oldottságra, és
oly kemény a sírásra és
a bűnbánatra;

*

IV/7.

¹⁰oly készséges a
könnyelműségre és a
testi kényelemre, oly
késedelmes a
komolyságra és lelki
buzgóságra;

*

IV/7.

¹¹oly kíváncsi
újdonságok hallására
és szép dolgok
látására, oly kedvetlen
a megalázó, silány
dolgok elfogadására;

*

IV/7.

¹²oly sóvárgó sok
dolog birtoklására, és
oly szűkmarkú az
adakozásban, és oly
makacs a
megtartásban;

*

IV/7.

¹³oly vigyázatlan a
beszédben, oly
következetlen a
hallgatásban;

*

IV/7.

¹⁴oly rendetlen az
erkölcsökben, oly
kapkodó a
cselekedetekben;

*

IV/7.

¹⁵oly telhetetlen az
ételben, oly süket Isten
igéjére;

*

IV/7.

¹⁶oly gyors a
nyugalomra, oly
késedelmes a munkára;

*

IV/7.

¹⁷oly éber a mesékre,
oly aluszékony a szent
virrasztásra;

*

IV/7.

¹⁸oly siető a
bevégzésre, oly
tétovázó a figyelésben;

*

IV/7.

¹⁹oly hanyag az
imaórák végzésében,
oly langyos a
misézésben, és oly
száraz a
szentáldozásban;

*

IV/7.

²⁰oly gyorsan
elszórakozó, oly ritkán
teljesen összeszedett;

*

IV/7.

²¹oly hamar haragra
gerjedő, másokat oly
könnyen megítélő;

*

IV/7.

²²oly hajlandó a
megítélésre, oly
kemény a
megdorgálásban;

*

IV/7.

²³oly jókedvű a
szerencsében, oly
csüggeteg a
nehézségekben;

*

IV/7.

²⁴oly szapora a
jószándékban, oly rest
a véghezvitelükben.

*

IV/7.

²⁵Ha ezeket és egyéb hibáidat szívbeli bánattal és a saját gyarlóságod elítélésével megsirattad és meggyóntad, erősen fogadd meg, hogy életedet megjobbítod és a jóban gyarapodni fogsz.

*

IV/7.

²⁶Ezután teljes
ráhagyatkozással és
egész akarattal ajánld
föl magadat nevem
dicsőségére szíved
oltárán örökké égő
áldozatul; tudniillik
bizalommal rám bízva
testedet és lelkedet.

IV/7.

²⁷Hogy így méltón járulhass az Istennek bemutatandó áldozathoz, és üdvösen vehesd magadhoz testem szentségét.

IV/7.

²⁸Nincs ugyanis méltóbb áldozat, sem nagyobb elégtétel a bűnök eltörlésére, mint a szentmisében Krisztus testének föláldozásával és a szentáldozásban önmagadat tisztán és maradéktalanul Istennek följánljani.

IV/7.

²⁹Ha az ember mindent
megtesz, ami tőle telik
és őszinte bánata van,
valahányszor
bocsánatért és
kegyelemért járul
hozzám:

*

*

IV/7.

„Élek én – mondja az
Úr –, nem akarom a
bűnös halálát, hanem
inkább, hogy
megtérjen és éljen”
(*Ez 33,11*); mert
bűneire többé nem
emlékezem, hanem
minden meg lesz neki
bocsátva.

IV/8.
Krisztus áldozatáról
a kereszten és az
Istenre
hagyatkozásról

A Szerelmes hangja

IV/8.

¹Amint én a keresztfán kitárt karokkal és mezítelen testtel szívesen feláldoztam magamat az Atya Istennek a te bűneidért, úgy, hogy semmi sem maradt bennem, ami Isten engesztelésére áldozattá ne vált volna, úgy kell neked is minden nap a szentmisében magadat önként, minden erőddel és érzésseddel, a legmélyebben nekem tiszta és szent áldozatul bemutatnod.

IV/8.

²Mi mást kívánok tőled
jobban, mint hogy
törekedj teljesen rám
hagyatkozni.

IV/8.

³Amit magadon kívül
adsz, semminek
tartom, mert nem
adományodat keresem,
hanem téged.

IV/8.

⁴Amint neked sem
volna elég, ha
mindened megvolna
rajtam kívül, úgy
nekem sem tetszhet,
bármit adsz, de
magadat nem ajánljod
föl.

IV/8.

⁵Magadat add nekem,
mindenestül add oda
magadat Istenért; és
kedves lesz
adományod.

IV/8.

⁶Íme, én egészen
föläldoztam magamat
érted Atyámnak;
odaadtam neked
testemet ételül,
véreimet italul, hogy én
egészen a tied legyek,
te pedig egészen az
enyém maradj.

IV/8.

⁷Ha magadra
támaszkodol és nem
hagyod magadat
önként az én
akaratomra, nem teljes
az áldozatod, nem is
lesz köztünk tökéletes
egység.

IV/8.

⁸Tehát minden cselekedetedet meg kell előznie, hogy önként Isten kezébe ajánlod magadat, ha el akarod nyerni a szabadságot és a kegyelmet.

IV/8.

⁹Azért válnak oly kevesen belsőleg megvilágosodottá és szabaddá, mert nem tudják önmagukat teljesen megtagadni.

IV/8.

¹⁰Rendületlenül áll az
én szavam: „Ha valaki
le nem mond
mindenről amit
birtokol, nem lehet az
én tanítványom”
(*Lk 14,33*).

IV/8.

¹¹Ha tehát az én tanítványom akarsz lenni, ajánld föl magadat nekem minden érzéssel együtt.

**IV/9.
Arról, hogy
önmagunkat és
mindenünket föl kell
ajánlanunk Istennek,
és mindenkiért
imádkozni kell**

A tanítvány hangja

IV/9.

¹Uram, minden a tiéd,
ami az égen és földön
van. Szeretném
önkéntes áldozatul
fölajánlani magamat, s
szeretnék a tiéd
maradni mindörökké.

IV/9.

²Uram, szívem
egyszerűségében
felajánlom magamat
neked ma örökös
szolgádul, hogy
kedvedben járjak és
téged örökké dicsérő
áldozat legyek.

IV/9.

³Fogadj el engem
drága tested szent
áldozatával együtt,
melyet ma az angyalok
láthatatlan jelenlétében
bemutatok, hogy
nekem és egész
népednek üdvösségére
szolgáljon.

IV/9.

⁴Uram, följajánlom
neked könyörületed
oltárán minden
bűnömet és hibámat,
melyet előtted és szent
angyalaidd előtt
elkövettem attól a
naptól, melyen először
vétkeztem, mind e
jelen óráig,

*

*

IV/9.

hogy te azokat mind
meggyújtsd és elégeds
szereteted tűzével, bűneim
minden szennyét letöröld,
lelkiismeretemet minden
vétektől megtisztítsd, a
bűn miatt elvesztett ke-
gyelmedet visszaadd,
mindent teljesen megbo-
csáss és a békecsókban
engem irgalmasan magad-
hoz emelj.

IV/9.

⁵Mit mást tehetek bűneimért,
mint hogy azokat alázatosan
megvallom,
megsiratom és bocsánatodat
szüntelenül kérem? Kérve
kérlek, hallgass meg
kegyelmesen, amikor színed
előtt állok, én Istenem.

Nagyon elítélem minden
bűnömet, többé nem akarom
őket elkövetni; hanem bánom
és amíg élek, bánni fogom, s
kész vagyok értük bűnhődni és
tehetségem szerint elégtételt
nyújtani.

IV/9.

⁶Bocsásd meg, Istenem,
bocsásd meg bűneimet a
te szent nevedért; mentsd
meg lelkemet, melyet
drága véreddel
megváltottál. Íme a te
irgalmadra bízom
magamat, kezedre hagyom
magamat; tégy velem nem
az én gonoszságom és
álnokságom, hanem a te
jóságod szerint.

IV/9.

⁷Följánlom neked
mindazt, ami jó bennem
van, bár igen kevés és
tökéletlen, hogy
megtisztítsd és
megszenteld, hogy
szívesen fogadd; engem
pedig, lusta és haszontalan
emberkét egyre jobbá
tégy, s boldog és
üdvösséges kimúlásra
juttass.

IV/9.

⁸Felajánlom neked az
áhitatos lelkek minden
jámbor kívánságát;
szüleim, barátaim,
fivéreim és nővéreim,
minden rokonom és
mindazok szükségleteit,
kik szeretetedért velem
vagy másokkal jót
tettek;

*

*

IV/9.

akik tőlem önmagukért vagy
övéikért imádságot vagy
szentmisét kívántak és
kértek, akár még testben
élnek, akár már kimúltak e
világból; hogy mindnyájan
érezzék, hogy megkapták
kegyelmed segítségét, a
vigasztalás bátorítását, a
veszedelmektől való
oltalmat, a büntetéstől való
szabadulást; s hogy minden
bajból kimenekülve neked
örvedezve nagy hálát
adjanak.

IV/9.

⁹Felajánlom neked a
könyörgéseket és az
engesztelő áldozatot
különösen azokért is,
akik engem valamikor
megbántottak,
megszomorítottak
vagy megrágalmaztak,
vagy valami kárt és
keserűséget okoztak;

*

*

IV/9.

továbbá mindazokért,
akiket valaha megszo-
morítottam, háborított-
tam, megkárosítottam és
megbotránkoztattam
szóval vagy
cselekedettel, tudva
vagy tudatlanul, hogy
mindnyájunk bűneit és
egymás ellen való
vétkünket megbocsásd.

IV/9.

¹⁰Távolíts el a
szívünkből, Uram
minden gyanakvást,
méltatlankodást,
haragot, veszekedést,
és mindent, ami a
szeretetet megsértheti
és a testvéri szeretetet
kissebbítheti!

IV/9.

¹¹Könyörülj, könyörülj
Uram, mindazokon,
akik irgalmasságodért
esdekelnek; adj
kegyelmet a
rászorulóknak, tégy
minket olyanná, hogy
méltók lehessünk
kegyelmedet élvezni és
az örök életre eljutni.
Amen.

IV/10.
Arról, hogy a
szentáldozást nem
szabad könnyen
elhagyni

A Szerelmes hangja

IV/10.

¹Gyakran vissza kell térni
a kegyelem és az isteni
irgalmasság
kútforrásához, a jóság és
az egész tisztaság
kútforrásához, hogy
szenvédélyeidre és
víciumaidra gyógyulást
találj, és az ördög minden
kísértésével és
megtévesztésével szemben
erősebb és éberebb lehess.

IV/10.

²Az ellenség ugyanis tudja, hogy a szentáldozásban a legnagyobb gyümölcs és a leghatásosabb orvosság van; ezért minden módon és minden alkalommal, amennyire csak tudja, próbálja visszatartani és akadályozni a hívőket és az áhítatos lelkeket.

IV/10.

³Mert némelyek éppen
akkor szenvednek az
ördög gonoszabb
incselkedéseitől,
amikor a
szentáldozáshoz
készülnek.

IV/10.

⁴A gonosz lélek ugyanis, amint Jób könyvében írva van, az Isten fiai közé jön, hogy őket szokott gonoszságával megzavarja, vagy nagyon félénkké, vagy agályossá tegye, hogy így buzgóságukat csökkentse, vagy ostromaival a hitüket elvegye, hogy esetleg egészen elhagyják a szentáldozást, vagy csak lanyhán járuljanak hozzá.

IV/10.

⁵De semmit sem kell
törődni az ördög
csalárdságával és
sugalmaival, akármily
rútak és
szörnyűségesek;
hanem minden efféle
ábrándot az ő fejére
kell visszafordítani.

IV/10.

⁶Meg kell vetni és ki kell nevetni a nyomorultat, és támadásai meg a nyugtalanság miatt, amelyet okoz, nem kell elhagyni a szentáldozást.

IV/10.

⁷Gyakran akadályoz a túlzott gondosság, hogy megvan-e az emberben a kellő áhítat, vagy a szorongás, hogy nem kellene-e gyónni?

⁸Cselekedj a bölcsek tanácsa szerint, és tedd le az aggodást és az aggályoskodást, mert akadályozza Isten kegyelmét, és lerombolja a lélek áhítatát.

IV/10.

⁹Valami kis zavar vagy nehézség miatt el ne mulaszd a szentáldozást; hanem minél előbb gyónjál meg, és mindenkinek szívesen bocsásd meg, amivel megbántott.

IV/10.

¹⁰Ha pedig te bántottál
meg valakit, kérj
alázatosan bocsánatot,
és Isten is szívesen
meg fog neked
bocsátani.

IV/10.

¹¹Mire jó sokáig
késleltetni a gyónást,
vagy halogatni a
szentáldozást?

¹²Minél előbb takarítsd
ki magad, és gyorsan
hányd ki a mérget.
Siess bevenni az
orvosságot, és jobban
fogod érezni magad,
mintha sokáig
halogatod.

IV/10.

¹³Ha ma ezért
mulasztod el, holnap
talán nagyobb akadály
támad és így sokáig
elmaradnál a
szentáldozástól és még
alkalmatlanabb lennél
rá.

IV/10.

¹⁴Amilyen gyorsan csak képes vagy rá, rázd le magadról a jelen nehézséget és tehetetlenséget.

IV/10.

¹⁵Mert semmit sem
használ sokáig
gyötrődnöd, sokáig
nyugtalanságban
maradnod és a
mindennapi akadályok
miatt az isteni
dolgoktól távol
maradnod.

IV/10.

¹⁶Sőt fölötte ártalmas a szentáldozást sokáig halogatni; mert ebből nagy lelki restség szokott származni.

IV/10.

¹⁷De fájdalom, nem
egy lanyha és
rendetlen életű ember
ragad meg minden
alkalmat, hogy
gyónását elhalassza, és
azért akarja halogatni a
szentáldozást, hogy ne
kelljen magára jobban
vigyázni.

IV/10.

¹⁸Jaj, milyen kevés
szeretet és gyöngéd
áhítat van azokban,
akik a szentáldozást
oly könnyen
elhagyják.

IV/10.

¹⁹Mily boldog és Isten előtt kedves, aki úgy él és lelkét oly tisztán tartja, hogy akár minden nap kész a szentáldozásban részesülni, és ezt meg is tenné, ha szabad volna, és nem kapna megjegyzéseket miatta.

IV/10.

²⁰Ha valaki
alázatosságból vagy
egyéb törvényes okból
néha tartózkodik a
szentáldozástól,
dicséretreméltó e
tiszteletért.

*

IV/10.

²¹Ha pedig
belopakodna a restség,
serkentenie kell magát,
hogy megtegye, ami
rajta áll; és az Úr
jóakarata szerint,
melyre különlegesen
tekintettel van, jelen
lesz a vágyánál.

IV/10.

²²Amikor pedig törvényes ok akadályozza, legyen meg a jó akarata és a jámbor szándéka a szentáldozásra, és így nem marad a szentség gyümölcse nélkül.

IV/10.

²³Minden áhítatos lélek minden nap és minden órában üdvösségesen és akadály nélkül járulhat Krisztus lelki áldozásához.

IV/10.

²⁴Mindazonáltal bizonyos napokon és kiszabott időben Üdvözítőjének szent testét forró szeretettel és tisztelettel a szentsé- gileg is magához kell vennie, és inkább Isten dicséretét és dicsőségét kell szem előtt tartania, mint a maga vigasztalását keresnie.

*

IV/10.

²⁵Mert valahányszor
misztikusan áldozik és
láthatatlanul táplálkozik,
mindannyiszor Krisztus
megtestesülésének
misztériumára és
szenvedésére emlékezik
áhítattal és az ő
szerelmére gyullad.

IV/10.

²⁶Aki csak akkor
készül a
szentáldozásra, amikor
valamely ünnep
közeledik vagy a
megszokás készíti,
gyakorta készületlen
marad.

IV/10.

²⁷Boldog, aki az Úrnak
éggő áldozatul ajánlja
föl magát,
valahányszor misézik
vagy áldozik.

IV/10.

²⁸A misézésben ne légy nagyon lassú, vagy sietős; hanem tartsd meg azok általános jó szokását, akik között élsz.

IV/10.

²⁹Nem szabad
másokban
bosszankodást és
unalmat keltened,
hanem az ősök
rendelkezése szerint
járj a közös úton, és
inkább mások javára
szolgálj, mint a saját
áhíthatodnak vagy
érzésednek.

IV/11.
Arról, hogy Krisztus
teste és a Szentírás
igen szükségesek a
hívó léleknek

A tanítvány hangja

IV/11.

¹Ó édességes Uram
Jézusom, mily nagy a te
lakomádon veled étkező
áhítatos lélek édessége,
ahol nem más eledelt
tálalnak eléje, mint
Téged, egyetlen
szerelmesét, aki
szívének mindenek
fölötti vágya vagy.

IV/11.

²Nekem is édes volna,
ha a jelenlétedben
szívből sírhatnék és a
jámbor Magdolnával
együtt lábaidat
könnyeimmel
öntözhetném.

*

IV/11.

³De hol van ez az
áhítat, hol van e szent
könnyek bőséges
ontása?

⁴Bizony, a te színed
előtt és szent angyalaid
előtt egész szívemnek
lángolnia és az
örömtől sírnom
kellene.

IV/11.

⁵Hiszen te a
szentségben valóban
jelen vagy, bár idegen
szín alatt rejtőzöl.

IV/11.

⁶Ugyanis a szemeim
nem tudnák elviselni,
hogy saját isteni
ragyogásodra
tekintsenek; de még az
egész világ sem tudna
megállni felséged
dicsőségének
fényében.

IV/11.

⁷Tehát az én
gyöngeségemhez
igazodol azzal, hogy a
szentség alá rejtőzöl.

IV/11.

⁸Valóban enyém ő, és
őöt imádom, akit az
angyalok imádnak az
égben, de én most még
a hitben, ők pedig
színről-színre és fátyol
nélkül.

IV/11.

⁹Nekem meg kell
elégednem az igazi hit
fényével, és abban kell
járnom mindaddig,
amíg föl nem kél az
örök ragyogás napja,
és el nem enyésznek az
előképek.

IV/11.

¹⁰Amikor tehát eljön
az, ami tökéletes,
megszűnik a
szentségek vétele; mert
a szentek a mennyei
dicsőségben nem
szorulnak rá a
szentségi orvosságra;

*

*

IV/11.

¹¹ugyanis vég nélkül Isten jelenlétében örvendenek, színről-színre szemlélve az ő dicsőségét; és a mélységes istenség ragyogásából ragyogássá alakulva ízlelik Isten megtestesült Igéjét, úgy, amint öröktől fogva volt és mindörökké megmarad.

IV/11.

¹²Ha e csodálatos
dolgokról
megemlékezem, még
bármely lelki vigasztalás
is nehezemre esik és
unalmas, mert amíg az
én Uramat nyíltan az ő
dicsőségében nem
látom, semminek tartom
mindazt, amit a világban
látok és hallok.

IV/11.

¹³Te vagy a tanúm,
Istenem, hogy semmi
meg nem vigasztalhat,
semmiféle teremtmény
el nem nyugtathat,
csak te, én Istenem,
akit örökre szemlélni
kívánok.

*

IV/11.

¹⁴De ez nem lehetséges, mindaddig, amíg e halandóságban élek.

¹⁵Ezért nagyon türelmesnek kell lennem, és minden vágyban neked kell engedelmeskednem.

IV/11.

¹⁶Mert a te szentjeid is,
Uram, akik már a
mennyországban veled
ujjonganak, hitben és
nagy türelemben éltek,
miközben dicsőséged
eljövetelét várták.

*

IV/11.

¹⁷Amit ők hittek, azt
hiszem én is; amit ők
reméltek, remélem én
is; ahová ők eljutottak,
oda, bízom benne,
kegyelmed
segítségével én is
eljutok.

IV/11.

¹⁸Addig is szentjeid példájával gyámolítva a hit szerint akarok élni;
¹⁹velem lesznek a szent könyvek is vigasztalásul és az élet tükreként; és mindezek fölött a te szentséges Tested páratlan gyógyszerként és menedékül.

IV/11.

²⁰Ugyanis ebben az életben két dolognak érzem szükségét, melyek nélkül elviselhetetlen volna számomra ez a nyomorúságos élet.

²¹A test börtönében raboskodva, megvallom, kettőre szorulok rá: tudniillik eledelre és világosságra.

IV/11.

²²Így tehát odaadtad
nekem, betegnek szent
testedet a lélek és a test
táplálására; és
lábaimnak mécsesül
tetted le a te igédet.

²³E kettő nélkül nem
tudnék élni; mert Isten
igéje lelkem
világossága, a te
szentséged pedig az élet
kenyere.

*

IV/11.

²⁴Ezeket két asztalnak
is lehet mondani,
melyek a szent egyház
kincstárában jobbról és
balról vannak
felállítva.

*

IV/11.

²⁵Egyik asztal a szent oltár, amelyen a szent kenyér, azaz Krisztus drága teste van;
²⁶a másik az isteni törvény asztala, rajta a szent tanítás, mely az igaz hitre oktat, és biztosan elvezet a kárpit mögé, a szentek szentjébe.

IV/11.

²⁷Hálát adok neked,
Uram Jézusom, örök
világosság
világossága, a szent
tudomány asztaláért,
amelyet szent szolgáid,
a próféták és apostolok
és a többi tudósok által
terítettél.

IV/11.

²⁸Hálát adok neked,
emberek Teremtője és
Megváltója, aki hogy
az egész világnak
kinyilvánítsd a
szeretetedet, nagy
vacsorát készítettél,
melyen nem az előkép
bárányt, hanem a te
szentséges testedet és
véredet tálaltad föl;

*

*

IV/11.

megörvendeztetve az összes hívőket a szent lakomával és a részegítő üdvös kehellyel, melyben a paradicsom minden gyönyörűsége benne van; és velünk együtt vendégeskednek a szent angyalok, csak boldogabb édességgel.

IV/11.

²⁹Ó, milyen nagy és
tiszteletreméltó a
papok hivatala,
akiknek megadatott,
hogy a felséges Urat
szent szavakkal
konszekrálják;
ajkukkal áldják, kézbe
vegyék, saját szájukkal
magukhoz vegyék, és a
többieknek
kiszolgáltassák.

IV/11.

³⁰Ó, milyen tisztának
kell lennie a pap
kezének, mily
tisztának a szájának,
mily szentnek a
testének,
szeplőtelennek a
szívének, ahova
annyiszor betér a
tisztaság szerzője.

IV/11.

³¹A pap szájából, aki
oly sokszor veszi
magához Krisztus
szentségét, csak szent,
csak tisztességes, csak
hasznos szónak szabad
kijönnie.

IV/11.

³²A pap szemének,
mely Krisztus testét
szokta nézni,
egyszerűnek és
szemérmesnek kell
lennie.

IV/11.

³³A pap kezének, mely
az ég és föld
Teremtőjét szokta
érinteni, tisztának és
égre emeltnek kell
lennie.

IV/11.

³⁴A Törvényben különösképpen a papoknak szól:
„Szentek legyetek; mert én, az Úr, a ti Istenetek, szent vagyok” (*Lev 19,2*).

IV/11.

³⁵Segítsen meg tehát a
te kegyelmed,
mindenható Isten,
hogy akik a papi
hivatalt megkaptuk,
méltón és áhítattal
szolgálhassunk neked,
teljes tisztaságban és jó
lelkiismerettel.

IV/11.

³⁶És ha nem vagyunk képesek oly ártatlanul élni, amint kellene, engedd, hogy őszintén sirassuk a rosszat, amit elkövettünk és a továbbiakban alázatos lélekkel, és jó akaratú elhatározással buzgóbban szolgáljunk neked.

IV/12.
Arról, hogy aki
áldozni akar, nagy
gonddal készüljön rá

A Szerelmes hangja

IV/12.

¹Én vagyok a tisztaság
szeretője és minden
életszentség
ajándékozója.

IV/12.

²Én a tiszta szívet
keresem, és ott van
nyugalmam helye.

IV/12.

³Készíts nekem nagy,
étkezésre előkészített
termet, és nálad fogom
megülni a húsvétot
tanítványaimmal
együtt.

IV/12.

⁴Ha azt akarod, hogy hozzád jöjjenek és nálad maradjak, tüntesd el a régi kovászt, és takarítsd ki szíved hajlékát.

IV/12.

⁵Zárd ki az egész világot és a viciumok egész sokaságát; ülj, mint a magányos veréb a háztetőn, és gondold meg vétkeidet lelked keserűségében.

IV/12.

⁶Mert aki szerelmes,
szerelmes
vőlegényének a
legszebb és a legjobb
helyet készíti elő, mert
erről lehet fölismerni a
vőlegényét fogadó
érületét.

IV/12.

⁷Tudd meg azonban,
hogy saját
cselekedeted
érdeméből nem
felelhetsz meg ezen
előkészületnek, akkor
sem, ha álló esztendeig
készülnél, és semmit
mást nem forgatnál
elmédben.

IV/12.

⁸Csak jóságomból és
kegyelmemből
bocsátalak
asztalomhoz, mintha
egy gazdag ember
koldust hívná meg
asztalához, aki semmi
egyébbel nem
hálálhatná meg
jótéteményét, mint
hogy megalázkodik és
megköszöni.

IV/12.

⁹Tedd meg, ami rajtad áll, és szeretettel tedd meg, ne megszokásból, és ne kényszerből, hanem félelemmel és tisztelettel, és érzéssel fogadd szerelmes Urad és Istened testét, aki arra méltatott, hogy hozzád jön.

IV/12.

¹⁰Én vagyok, aki
meghívtalak, én
parancsoltam, hogy ez
megtörténjék; én
kipótolom mindazt,
ami belőled hiányzik,
jöjj és végy magadhoz
engem.

IV/12.

¹¹Amikor adom az
áhítat kegyelmét, adj
hálát a te Istenednek,
nem azért, mert méltó
vagy rá; hanem mert
megkönyörültem
rajtad.

IV/12.

¹²Ha áhítat nélkül vagy
és száraznak érzed
magadat, sürgetve
imádkozz, sóhajtozz,
zörgess és abba ne
hagyd, amíg az
üdvösséges kegyelem
egy morzsáját vagy
egy cseppjét meg nem
kapod.

IV/12.

¹³Te szorulsz énreám,
és nem én szorulok
rád.

¹⁴És nem te jössz
hozzám, hogy
megszentelj; hanem én
jövök, hogy
megszenteljelek és
jobbá tegyelek.

IV/12.

¹⁵Te azért jössz, hogy
belőlem
megszenteltessél és
velem egyesülj; hogy
új kegyelmet nyerj és
újból javulásra
buzdulj.

IV/12.

¹⁶El ne hanyagold ezt a kegyelmet, hanem teljes gondossággal készítsd elő a szívedet, és vezesd be magadhoz szerelmesedet.

IV/12.

¹⁷Nem csak a szentáldozás előtt kell készülnöd az áhítatos odaadásra, hanem a szentség vétele után is gondosan őrizned kell magadat benne.

IV/12.

¹⁸Mert nem kisebb
örködsre van
szükséged az áldozás
után, mint amilyen
áhítatos készület
szükséges az áldozás
előtt, mivel a gondos
örköds a szentáldozás
után a legjobb
előkészület a nagyobb
kegyelem elnyerésére.

IV/12.

¹⁹Azáltal válik ugyanis
az ember igen
készületlenné, hogy
mindjárt a
szentáldozás után
túlságosan belemerül a
külső vigasztalásokba.

IV/12.

²⁰Őrizkedjél a
beszélgetéstől; maradj
rejteekben és élvezd a te
Istenedet.

²¹Hiszen most ő a tiéd,
akit az egész világ el
nem vehet tőled.

IV/12.

²²Én vagyok, akinek mindenestül át kell adnod magadat, hogy ezután már ne önmagadban, hanem énbennem élj minden aggodalom nélkül.

**IV/13.
Arról,
hogy az áhítatos lélek
teljes szívből akarjon
Krisztussal egyesülni
az Oltáriszentségben**

A tanítvány hangja

IV/13.

¹Ki adja meg nekem,
Uram, hogy
megtaláljalak egyedül
téged, és neked tárjam
föl egész szívemet, és
úgy élvezzelek téged,
ahogyan a lelkem
vágyódik rá; és ezután
velem már senki se
foglalkozzék,

*

V/13.

semmi teremtmény
engem ne vonzzon, se
velem ne gondoljon,
hanem egyedül te
beszélj hozzám és én
tehozzád, amint a
szerelmes szokott a
szerelmesével
beszélgetni, és barát a
barátjával lakomázni.

IV/13.

²Ezt kérem, erre
vágynom, hogy teljesen
egyesüljek veled, és a
szívemet minden
teremtmenytől
elvonjam; és a
szentáldozás és a
gyakori misézés által
egyre inkább
megtanuljam a
mennyei és örökkévaló
dolgokat ízlelni.

IV/13.

³Ó Uram Istenem,
mikor leszek már
egészen a tied, mikor
merülök el benned
egészen, mikor
feledkezem meg
magamról tökéletesen?

IV/13.

⁴Én tebenned és te
énbennem, add, Uram
hogy így maradjunk
együtt.

IV/13.

⁵Valójában te vagy az
én ezrek közül
kiválasztott
szerelmesem, akiben
lelkemnek kedve
tellett, hogy veled
lakjam életemnek
minden napján.

IV/13.

⁶Valóban te vagy
békességem szerzője;
akiben teljes béke és
igaz nyugalom van;
akin kívül csak
vesződség, fájdalom és
véghetetlen
nyomorúság van.

IV/13.

⁷ „Valóban, te rejtőző Isten vagy" (*Iz 45,15*), és nem tanácskozol a gonoszokkal, hanem az alázatosakkal és az egyszerűekkel van beszélgetésed.

IV/13.

⁸Ó, milyen édes a te
lelked, Uram, aki,
hogy a fiak iránti
édességet megmutasd,
mennyből alá szálló,
édességes,
gyönyörűséges
kenyérrel táplálod
őket.

IV/13.

⁹ „Valóban, nincs más nemzet oly dicső, melynek istenei oly közel állnának hozzá, mint te, mi Istenünk”
(*MTörv 4, 7*); közel vagy minden hívedhez, akiknek magadat adod eledelül és élvezetül, napi vigasztalásul, és hogy szívüket az égbe emeld.

IV/13.

¹⁰Hol van ugyanis más,
oly tekintélyes nemzet,
mint a keresztény nép;

¹¹vagy melyik az a
teremtmény az ég alatt,
mely oly kedves, mint
az áhítatos lélek, akihez

Isten betér, hogy
tulajdon dicsőséges
testével táplálja?

IV/13.

¹²Ó, kimondhatatlan
kegyelem, ó,
csodálatraméltó
leereszkedés, ó az
emberekért páratlan
módon önmagát
föláldozó, mérhetetlen
szerelem.

IV/13.

¹³De mit adjak viszont
az Úrnak e
kegyelemért, e kiváló
szeretetért?

¹⁴Nem adhatok
kedvesebb ajándékot,
mint hogy a szívemet
teljesen Istenemnek
ajánlom és
bensőségesen hozzá
kötöm.

IV/13.

¹⁵Akkor fog ujjongani
egész bensőm, amikor
tökéletesen egyesül
majd Istennel a lelkem.

IV/13.

¹⁶Akkor majd mondja
nekem: Ha te velem
akarsz lenni, én veled
akarok lenni. És én
válaszolom majd neki:
Uram, méltass arra,
hogy velem maradsz,
mert én szívesen
akarok veled lenni.

IV/13.

¹⁷Ez minden vágyam,
hogy a szívem veled
egyesült legyen.

IV/14.
Néhány áhítatos lélek
Krisztus teste utáni
forró vágyáról

A tanítvány hangja

IV/14.

¹ „Ó, mily nagy, a te
édességed sokasága,
Uram, melyet
elrejtették a téged
félőknek”
(*Zsolt 30,20*).

IV/14.

²Amikor megemlékezem arról, hogy bizonyos áhítatos lelkek a legnagyobb áhítattal és buzgósággal járulnak a te szentségedhez, Uram, akkor gyakran szégyenkezem és elpirulok,

*

*

IV/14.

³hogy oltárodhoz és
szentáldozásod
asztalához oly lanyhán
és hidegen járulok;
⁴hogy oly száraz és
szívbeli buzgóság
nélkül vagyok, hogy
nem gyulladok
egészen lánggra a
színed előtt, Istenem,

*

IV/14.

⁵és nem vonzódom és
nem érzek oly
hevesen, mint sok
áhítatos lélek, akik a
szentáldozás utáni
nagy vágy és a szív
érezhető szerelme
miatt nem tudták
visszatartani a
könnyeket,

*

IV/14.

⁶hanem a szív és a test
szájával utánad, az élő
kútfő után vágyakoztak,
Istenem, és éhségüket
nem tudták másként
csillapítani, vagy
kielégíteni, csak azzal,
hogy a te testedet nagy
örömmel és lelki
vágyódással magukhoz
vették.

IV/14.

⁷Ó, az ő igaz, lángoló
hitük hiteles
tanúbizonysága a te
szent jelenlétednek.

IV/14.

⁸Ők ugyanis, akiknek a szíve annyira lángol amiatt, hogy Jézus velük együtt megy, valóban fölismerik Urukat a kenyértörésben.

IV/14.

⁹Tőlem gyakran van
távol az ilyen érzés és
az ilyen áhítat, az ilyen
heves szerelem és
lobogás.

IV/14.

¹⁰Kegyelmezz nekem,
édes és jóságos, jó
Jézusom, és add meg
nekem, szegény
koldusodnak, hogy a
szentáldozásban
legalább néha egy
keveset érezhessek
szerelmed szívbeli
érzéséből:

*

IV/14.

¹¹hogy a hitem növe-
kedjék, a reményem
jóvoltodból erősödjön
és a szeretetem
egyszer tökéletesen
lánggra gyulladva, és az
égi mannát megízelve
soha meg ne
fogyatkozzék.

IV/14.

¹²A te irgalmadnak megvan a hatalma arra is, hogy a vágyott kegyelmet nekem megadja, és lángoló lélekben kegyesen meglátogass, amikor tetszésed szerint eljön annak napja.

IV/14.

¹³Mert jóllehet nem
lángolok a te választott
áhítatos lelkeid ilyen
vágyával, a te
kegyelmedből mégis
vágyódom arra, hogy
ennek a nagy vágnak
a lángja föllobbanjon
bennem;

*

IV/14.

imádkozom érte és
óhajtom, hogy lángoló
szerelmükben
részesedve szent
közösségükbe
számláltassam.

IV/15.

**Arról, hogy az áhítat
kegyelme alázatosság
és önmegtagadás által
nyerhető el**

A Szerelmes hangja

IV/15.

¹Az áhítat kegyelmét állhatatosan kell keresned, vágyakozva kell kérned, türelmesen és bizalommal kell várnod; hálával kell fogadnod, alázattal kell őrizned, és szorgalmasan kell vele együttműködnöd, és a mennyei látogatás időpontját és módját Istenre kell bíznod, amíg megérkezik.

IV/15.

²Főképpen akkor kell magad megaláznod, amikor belül kevés vagy semmi áhítatot nem érzel; de nem kell nagyon elcsüggedned vagy rendetlenül elszomorodnod.

IV/15.

³Isten gyakran egy pillanat alatt megadja azt, amit hosszú ideig megtagadott. Olykor az imádság végén megadja, amit az imádság kezdetén késlekedett adni.

IV/15.

⁴Ha a kegyelem
mindig gyorsan
megadatna és
kívánságra ott
teremne, a gyarló
ember nehezen bírná
elviselni.

IV/15.

⁵Azért jó

reménységgel és
alázatos türelemmel
kell várni az áhítat
kegyelmét.

⁶De magadnak és a
bűneidnek tudd be, ha
nem adatik, és azt is,
ha titokban elvétetik
tőled.

IV/15.

⁷Néha kicsiség, ami a kegyelmet akadályozza vagy elrejt; ha ugyan kicsiségnek és nem inkább igen nagy dolognak kell azt mondani, ami ilyen nagy jót megakadályoz.

IV/15.

⁸Ha tehát azt a kicsi
vagy nagy akadályt
elhárítod és
tökéletesen legyőzöd,
meglesz, amit kértél.

IV/15.

⁹Mert amint teljes szívből Istenre hagyatkozol, és nem keresed kedved és akaratod szerint ezt vagy azt, hanem teljesen ráhagyatkozol, egyesültnék és megbékéltnek fogod magadat találni; mert semmi nem ízlik és békít meg annyira, mint az isteni akarat tetszése.

IV/15.

¹⁰Aki tehát szándékát egyszerű szívvel fölemeli Istenhez, és minden teremtmény rendetlen szeretetéből vagy elítéléséből tökéletesen kibontakozik, az alkalmassá válik a kegyelem fogadására és méltó lesz az áhítat ajándékára.

IV/15.

¹¹Isten ugyanis oda
önti áldását, ahol üres
edényt talál.

IV/15.

¹²Minél tökéletesebben lemond valaki az alacsony, földi dolgokról és minél inkább meghal önmagának az önmegvetés által, annál gyorsabban jön a kegyelem, annál bőségesebben árad és annál magasabbra emeli a szabad szívet.

*

*

IV/15.

¹³Akkor betelik
látással, csodálkozik és
kitágul a szíve, mert az
Úr keze vele van, és ő
maga teljesen Isten
kezébe helyezi magát
mindörökre.

IV/15.

¹⁴ „Íme, így áldatik meg az ember” (*Zsolt 127,4*), aki teljes szívében keresi Istent, és hiábavalóságra nem adja a lelkét.

IV/15.

¹⁵ Az ilyen az
Oltáriszentség
vételésben méltóvá
teszi magát az isteni
egyesülés nagy
kegyelmére; mert nem
a maga áhíthatát és
vigasztalását nézi,
hanem minden áhíthat
és vigasztalás fölött
Isten dicsőségét és
tiszteletét keresi.

**IV/16.
Arról,
hogy szükségünket
föl kell tárni Krisztus
előtt, és kérnünk kell
az ő kegyelmét**

A tanítvány hangja

IV/16.

¹Ó édességes és
szerelmes Uram, akit
most áhítatos
szívemmel magamhoz
akarok venni, te
ismered
gyöngeségemet és
szükségemet, melyben
szenvedek;

*

IV/16.

mennyi rossz és
vícium van bennem,
mily gyakran ér
nehézség, kísértés,
háborgatás, és
mennyire bűnös
vagyok.

IV/16.

²Orvosságért jövök
hozzád, vigasztalásért
és könnyebbségért
könyörgök.

IV/16.

³Ahhoz beszélek, aki
mindent tud, és aki
előtt nyilvánvaló a
bensőm, és aki egyedül
képes engem
tökéletesen
megvigasztalni és
megsegíteni.

IV/16.

⁴Te tudod, milyen javakra van leginkább szükségem, és milyen szegény vagyok az erényekben.

IV/16.

⁵Íme, itt állok előtted
szegényen és
ruhátlanul,
kegyelemért
könyörögve és
irgalomért esedezve.

IV/16.

⁶Táplálj engem, éhező
koldusodat, gyűjtsd föl
fagyosságomat
szerelmed tüzével,
világosítsd meg
vakságomat jelenléted
ragyogó fényével.

IV/16.

⁷Változtass

keserűséggé részemre
minden földi dolgot,
adj nekem türelmet
minden nehézségben
és viszontagságban,
utáltass meg és
felejtess el velem
minden hitvány és
teremtett dolgot.

IV/16.

⁸Emeld föl szívemet
magadhoz az égbe, és
ne hagyj bujdosni e
földön.

IV/16.

⁹Mostantól fogva
egyedül te légy
édességem örökké;
mert egyedül te vagy
az én ételem és italom,
szerelmem és örömöm,
édességem és minden
javam.

IV/16.

¹⁰Bárcsak jelenléteddel
meggyújtánál,
elégetnél és magaddá
váltóztatnál, hogy egy
lélek legyek veled a
belső egyesülés
kegyelme és a lángoló
szerelem olvasztótüze
által.

IV/16.

¹¹Ne engedd, hogy
étlen-szomjan
távozzam tőled, hanem
téggy velem
irgalmasságod szerint,
amint gyakorta
csodálatosan bántál a
te szenteiddel.

IV/16.

¹²Csoda volna-e, ha
tőled egészen
áttüzesednék és
megsemmisülnék;
mivel te mindig
lángoló és soha ki nem
alvó tűz, szíveket
megtisztító és az
értelmet megvilágosító
szerelem vagy.

IV/17.
Arról, hogy Krisztust
lángoló szeretettel és
erős vágyakozással
kell fogadnunk

A tanítvány hangja

IV/17.

¹A legnagyobb
áhíthatosságtól lángoló
szeretettel, szívem minden
kívánságával és buzgó-
ságával óhajtalak fogadni
téged, Uram, amint sok
szent és áhíthatos személy a
szentáldozásban óhajtott,
akik leginkább
életszentségükkel tetszet-
tek neked és áhíthatuk na-
gyon buzgó volt.

IV/17.

²Ó Istenem, örök szerelem, minden javam, végtelen boldogság, a leghevesebb vágyakozással és a legnagyobb tisztelettel szeretnék fogadni, melyet valaha is a szentek közül valaki érezhetett.

IV/17.

³És jóllehet méltatlan
vagyok az áhítat
mindezen érzéseit
érezni, mégis
följánlom neked
szívem egész érzését,
mintha ezt a nagyon
kedves lángoló vágyat
egyedül birtokolnám.

IV/17.

⁴Azt is, amit egy jámbor lélek fölfoghat és kívánhat, azokat is mind a legnagyobb tisztelettel és forró vágygal neked nyújtom és ajánlom.

IV/17.

⁵Magamnak semmit
nem akarok
megtartani, hanem
magamat és
mindenemet önként és
szívesen föláldozom
neked.

IV/17.

⁶Uram Istenem,
Teremtőm és
Meváltóm, olyan
érzéssel, tisztelettel,
dicsérettel és hódolattal,
olyan hálával,
méltósággal és
szerelemmel, olyan
hittel, reménnyel és
tisztasággal kívánlak a
ma fogadni téged, amint
óhajtott, fogadott

*

*

IV/17.

a te szentséges anyád,
a dicsőséges Szűz
Mária, amikor az an-
gyalnak, aki a megtes-
tesülés misztériumának
örömhírét hozta neki,
alázattal és áhítattal
válaszolta: „Íme, az Úr
szolgálóleánya, legyen
nekem a te igéd
szerint.”

*

*

IV/17.

⁷És miként szent
előfutárod, a szentek
között a legnagyobb,
Keresztelő Szent János,
jelenlétedben örvendez-
ve repesett a Szentlélek
örömében, amikor még
anyja méhébe volt
zárva; és azután, amikor
Jézust az emberek
között hozzá jönni látta,
mély alázatossággal

*

*

IV/17.

és áhítatos
megindultsággal
mondta: „A vőlegény
barátja pedig, aki ott áll
és hallja őt, örömmel
örvend a vőlegény
hangja miatt”: úgy
kívánok én is nagy és
szent vágyaktól lángolni
és teljes szívvel
mutatkozni előtted.

IV/17.

⁸Továbbá bemutatom és
föjlajánlom neked
minden áhítatos szív
ujjongását, lángoló
érzelmeit,
elragadtatásait,
természetfölötti
megvilágosodásait és
mennyei látomásait,
mindazokkal az
erényekkel és
dicséretekkel együtt,

*

*

IV/17.

melyekkel az összes
teremtmény az égen és a
földön dicsőített és
dicsőíteni fog, magamért
és mindazokért, akik
imáimba ajánlották
magukat, hogy téged
mindenki méltóképpen
dicsérjen és örökkön-
örökké dicsőítsen.

IV/17.

⁹Fogadd szívesen, Uram
Istenem, őszinte
fogadásomat és azokat a
végtelen dicséreteket és
örökkévaló
dicsőítéseket, melyeket
neked adni szeretnék és
amelyek téged
kimondhatatlan
felségedért és végtelen
nagyvotodért joggal
megilletnek.

*

IV/17.

¹⁰Ezekkel tisztellek és akarlak tisztelni minden nap és minden pillanatban, és buzgón esedezve kérem és felszólítom a mennyország minden boldog lakóját és minden hívedet, hogy jöjjenek és velem együtt hálát és dicséretet mondjanak szent felségednek.

IV/17.

¹¹Dicsérjen téged
minden nemzet, nép és
nyelv, és a te szent és
mézédes nevedet a
legnagyobb
ujjongással és lángoló
áhítattal magasztalja.

IV/17.

¹²És mindazok, akik a
te legméltóságosabb
szentségedet
tisztelettel és áhítattal
ünneplik, és teljes
hittel magukhoz
veszik, kegyelmet és
irgalmaságot találjanak
nálad, és járjanak
közben értem,
bűnösért.

IV/17.

¹³És amikor az óhajtott
áhitatosságban és
örvendetes
egyesülésben
részesülnek és jól
megvigasztalva és
csodálatosan
megerősítve szent és
mennyei asztalodtól
visszatérnek: rólam,
szegény bűnösről is
emlékezzenek meg.

IV/18.

**Arról, hogy az ember
ne legyen e szentség
kíváncsi kutatója,
hanem Krisztus
alázatos követője
legyen, és vesse alá
gondolkodását a
szent hitnek**

A Szerelmes hangja

IV/18.

¹Óvakodnod kell e
mélységes szentség
kíváncsi és hasztalan
kutatásától, ha nem
akarsz elmerülni a
kételkedés
mélységében.

IV/18.

² „A felségnek vizsgálóját elnyomja a dicsőség” (*Péld* 25,27).

³ Isten többnek megtételére képes, mint amit az ember képes megérteni.

IV/18.

⁴Elviselhető az igazság jámbor és alázatos kutatása, mely mindig kész tanulni, és az atyák bölcs és igaz tanítása szerint járni.

IV/18.

⁵Boldog az egyszerűség, mely elhagyja a nehéz kérdések útjait, és Isten parancsainak egyenes és biztos ösvényén jár.

⁶Sokan elvesztették az áhítatot, miközben értelmüket meghaladó dolgokat akartak fürkészn.

IV/18.

⁷Hitet kívánnak tőled
és tiszta életet, nem a
megértés magasságát,
sem Isten
misztériumainak
mélységét.

IV/18.

⁸Ha nem érted és nem fogod föl azt, ami alattad van, hogyan foghatnád föl azokat, amik fölötted van?

IV/18.

⁹Rendeld alá Istennek
és alázd meg a
hitérzékedet, és
megadatik majd neked
a tudomány
világossága,
amennyire az hasznos
és szükséges lesz
számodra.

IV/18.

¹⁰Némelyek kemény kísértéseket szenvednek a hitre és a szentségre nézve; de ezt nem nekik, hanem inkább az ellenségnek kell betudni.

IV/18.

¹¹Ne törődj és ne vitatkozz a gondolataiddal, sem az ördögtől sugallt kétkédeésekre ne válaszolj, hanem higgy Isten igéinek, higgy az ő szentjeinek és prófétáinak, és elfut tőled a gonosz ellenség.

*

IV/18.

¹²Sokszor nagyon
hasznos, hogy
ilyeneket visel el Isten
szolgája.

IV/18.

¹³A hitetleneket és bűnösöket, akiket már biztossággal birtokol, nem kísérti; a hívő és áhítatos lelkeket azonban különféle módokon kísérti és zaklatja.

IV/18.

¹⁴Tehát egyszerű és
nem kételkedő hittel járj
és alázatos tisztelettel
járulj a szentséghez.

IV/18.

¹⁵Amit nem vagy
képes megérteni,
biztonsággal bízd rá a
mindenható Istenre.

IV/18.

¹⁶Isten nem téveszt
meg téged; de
megtéved az, aki
túlságosan hisz
önmagának.

IV/18.

¹⁷Isten az egyszerűekkel jár, kinyilatkoztatja magát az alázatosoknak, értelmet ad a kicsinyeknek, megnyitja a tiszta lelkűek gondolkodását, és elrejteti a kegyelmet a kíváncsiak és a gőgösök előtt.

IV/18.

¹⁸ Az emberi ész
gyenge és tévedni
képes, az igaz hit
azonban tévedhetetlen.

IV/18.

¹⁹Minden észnek és természetes kutatásnak követnie kell a hitet, nem megelőznie vagy megrontania.

²⁰A hit és a szerelem ugyanis leginkább ebben válik ki, és titokzatos módokon ebben a legszentebb és legfelségesebb szentségben működnek.

IV/18.

²¹ Az örökkévaló,
megmérhetetlen és
véghetetlen hatalmas
Isten nagy és
kifürkészhetetlen
dolgokat művel az
égben és a földön,
nincs is az a
teremtmény, aki
végére járhatna
csodálatos művének.

IV/18.

²²Ha Isten művei
olyanok volnának,
hogy az emberi ész
könnyen felfoghatná,
már nem volnának
csodálatosak, nem is
lehetne azokat
kimondhatatlanoknak
nevezni.